

Puoli vuotta Hampurissa

Illanviettoa iranilaisen perheen puutarhapalstalla – kuin kesämökillä.

Siiri ja Marko Turusen lähettikirje 3/2021

10.6.2021

Kesän lähestyessä huomaa jälleen ajan kulumisen: Saavuimme Hampuriin loppuvuodesta ja aloitimme työn täällä virallisesti ensimmäisenä adventtina, kun meidät siunattiin tehtävään. Nyt olemme jo olleet täällä reilut puoli vuotta! Se on sopiva hetki pysähtyä ja miettiä, mitä on tullut tehtyä ja miten työmme jatkuu syksyllä, kun palaamme kesälomalta.

Sisäänheittäjänä Jumalan valtakunnassa

Marko: Humoristisesti olen tavannut sanoa, että tehtäväni on olla seurakunnan sisäänheittäjä ja portsari. Kun uusia persiankielisiä ihmisiä tulee seurakuntaan, heidät yleensä ohjataan minun luokseni. Keskustelussa selvitän, millä ajatuksella henkilö on tulossa, mikä hänen tilanteensa on ja mitä mahdollisia kontakteja hänellä on kirkkoon ja kristinuskoon. Tarinat ovat luonnollisesti yksilöllisiä ja monipuolisia: On heitä, jotka ovat olleet jo Iranissa salaa kristittyjä maanalaisessa seurakunnassa. Sitten on heitä, jotka ovat pakomatkinsa aikana tutustuneet kristinuskoon kenties Turkissa tai Kreikassa. Osa on kastettuja, osa kastamattomia. Osa on löytänyt uskon Kristukseen vasta Saksassa tai muualla Euroopassa, heidät on nyt siirretty Hampuriin osana turvapaikkaprosessia, ja he etsivät nyt sopivaa seurakuntaa. Monet ovat saaneet suosituksen ystäviltään: ”Tuolla on pappi, joka puhuu farsia.” Sitten alkaa kaste- tai konfirmaatio-opetus, joka kestää noin kolme kuukautta.

Hiljattain eräs nuori ja älykkään oloinen iranilainen mies tuli puhumaan minulle messun jälkeen. Hän kertoi olleensa nyt kolmannen kerran elämässään kirkon sisällä. Hän halusi tutustua kristinuskoon, jotta voisi selvittää, mistä siinä on kyse. Olemme hänen kanssaan tavanneet nyt viikoittain; tapaamiset ovat olleet hyvin miellyttäviä, hän on kiinnostunut, keskittynyt ja kysyy hyviä kysymyksiä. Kuten käytännössä kaikki seurakuntamme persialaiset, hänkin on syvästi pettynyt shiialaiseen islamiin, Iranin valtaapitävien korrupioon ja ainaiseen islamistiseen väkivaltaan maailmalla.

Seurakunta auttaa hädässä olevia

Pakolaiset kärsivät monenlaista puutetta ja hätää, sekä joutuvat valitettavan usein myös viranomaisten taholta huonon kohtelun alaiseksi. Hiljattain selvitin yhdessä seurakunnan vapaaehtoisen sosiaalityöntekijän kanssa erään nuoren äidin tapausta. Hampurin kaupunki on ulkoistanut vastaanottokeskuksia yksityisille palveluntuottajille. Tämä on johtanut palveluiden laadun heikkenemiseen, jopa väärinkäytöksiin, kuten tässä tapauksessa:

Asumisyksikön keittiössä oli tulipalo. Siitä huolimatta seuraavana aamuna tähän yhden keittiön kimppekämppään lisättiin uusi, kuusihenkinen perhe. Kun seurakuntaamme kuuluva nuori äiti, joka jo asui tuossa asumisyksikössä, näki tilanteen, hän meni keskustelemaan VOK:in johtajan kanssa: Onko yksikkö pakko ottaa näin täyteen, kun palanut liesi keittiössä aiheuttaa edelleen sähköiskun vaaraa? Johtaja reagoi kritiikkiin antamalla seurakuntalaisellemme virallisen varoituksen ”kotirauhan rikkomisesta”, sillä tämä oli kuulemma keskustelussa korottanut ääntään. Sosiaalityöntekijämme laati nyt vastaukseksi saksalaiseen tapaan tiukan kirjeen, ja lähti suurella henkilökohtaisella työpanoksella selvittämään asiaa. Tällaiset ihmiset ovat todellinen Jumalan lahja, ja olen hänestä hyvin kiitollinen.

Kielitaidon puute vaikeuttaa usein ongelmatilanteiden selvittämistä. Pakolaiset ovat muutenkin monesti melko arkoja, eivät tunne oikeuksiaan ja pelkäävät poliisia aiemmista kokemuksistaan johtuen. Tässäkin tapauksessa poliisin ja tulkin kutsuminen paikalle olisi voinut auttaa seurakuntalaistamme. Lisäksi tulevat psyykkiset ongelmat kuten masennus, unettomuus, pelkotilat ja pakko-oireet, jotka ovat mielen luonnollinen reaktio epäluonnolliseen tilanteeseen, eli pakenemiseen ja epävarmaan tulevaisuudennäkymään. Kaikenlaisten vaikeuksien kanssa kamppailevalla ei ole välttämättä enää voimia lähteä puolustamaan omia oikeuksiaan, vaikka joskus esimerkiksi asunnon saaminen voi olla siitä kiinni, että vaatii päästä sosiaalitoimiston johtajan puheille. Terveestä jämäkkydestäkin olemme siis kuulleet esimerkkejä.

Siirin yhtenä keskeisenä työtehtävänä on psykologisen avun tarjoaminen; täällä Hampurissa avuntarvitsijoita on ollut jopa enemmän kuin Berliinissä. Yksilökeskusteluissa pakolaiset voivat kokea tulevansa kuulluiksi, ja seurakunta voi näin hieman keventää sitä raskasta taakkaa, jota paenneet kantavat mukanaan. Pakomatkan aikana tai jo lähtömaassa moni on joutunut traumaattisiin tilanteisiin, kokenut henkistä, fyysistä tai seksuaalista väkivaltaa. Lisäksi mieltä kalvaa epävarmuus, kun joutuu vuosia odottamaan turvapaikkaprosessin tulosta. Tällaisen epävarmuuden vaikutuksia on kuvailtu hiljaiseksi väkivallaksi: vaikka mitään dramaattista ei näytä tapahtuvan, vuosikausia jatkuva pelossa eläminen voi lopulta johtaa voimien hiipumiseen, masennukseen ja epätoivoon.

Vierailimme pienen maalaiskylän lämminhenkisessä lähetysjuhlassa.

Katse tulevaan

Kaiken tämän elämän epävarmuuden keskellä on yksi joka pysyy: Kristuksen rakkaus ei muutu, ja hänen luokseen kutsutaan niin rikkaat kuin köyhät, niin pakolaiset kuin ei-paenneet, niin iloitsevat kuin murheelliset, niin mieleltään enemmän ehjät kuin mieleltään järkkyneet. Tämän Kristuksen rakkauden huipentuma on seurakunnan viikoittaisessa messussa, kun elävä Herra Jeesus Kristus antaa itsensä meille ehtoollisen leivässä ja viinissä. Tämä kaikki saadaan myös kokea ihmisten omalla äidinkielellä, persiaksi. Rukoukset, laulut ja sanan saarna menevät sydämeen, kun ne saa ottaa vastaan omalla kielellä.

Kirkon parvella taitavia muusikkoja, joiden kanssa on ilo työskennellä.

Kun palaamme syksyllä kesälomalta Suomesta takaisin Hampuriin, tulemme jatkamaan näitä jo yllä kuvailtuja työmuotoja. Samalla toivomme, että koronatilanne on mennyt jo parempaan suuntaan, niin että seurakunnan yhteislaulu olisi taas sallittua. Myös ihmisten luona vierailu ja yhdessä syöminen, jotka ovat persialaisen kulttuurin kannalta hyvin tärkeitä asioita, on sitten toivottavasti taas mahdollista. Nuorisotyöstä saimme pienen väläyksen, kun kirkon pihalla järjestettiin eräänä aurinkoisena lauantaina nuorten päivä, joka sai paljon positiivista vastakaikua ja hyvän määrän osallistujia. Jos Jumala suo, nuorisotyö voi olla ensi syksyn projekteja. Siiri on saanut paljon kyselyjä farsinkielisen kuoron perään, joten sen toiminta saattaa alkaa myös syksyllä, tuoden iloista laulua jumalanpalveluksiin. Mutta kuten olemme tänä aikana uudestaan oppineet, ”ihminen kaavailee monenlaista, mutta kaikki käy Herran tahdon mukaan”.

Valtakunnallista Evankeliumijuhlaa 2021 vietetään 2.–4.7. Turussa yhdessä satavuotisjuhlaansa viettävän Turun Mikaelinseurakunnan kanssa. Juhlaa vietetään teemalla ”Kaikki on hyvin”. Kutsumme myös sinut lämpimästi mukaan juhlaan. Ensisijaisesti suositellaan etäosallistumista, koska ei vielä ole varmaa, millä tavoin juhlaan voi Turussa paikan päällä osallistua. Olemme Apostolien päivänä eli sunnuntaina **4.7.2021 Helsingissä Pyhän sydämen kappelilla klo 11** alkavassa messussa (Kirstinkatu 1). Sinne olet sydämellisesti tervetullut myös juttelemaan jumalanpalveluksen jälkeen kanssamme.

Alppirusujen ja monien muiden kukkivien puiden ja pensaiden loistoa on saanut ihailta Hampurin keväässä.

Siunattua kesää,

Marko & Síiri

etunimi.sukunimi@sley.fi

Kiitos, kun rukoilet kanssamme!

- seurakuntalaisten puolesta kesän aikana, kun farsi-messut ovat tauolla
- kesälomaamme liittyvien matkojen puolesta
- kiitämme lomasta ja mahdollisuudesta lepoon ja virkistäytymiseen
- kiitämme Hampurin kauniista ja vehreästä keväästä ja alkukesästä
- kiitämme vikaari Andreas Pflockin työpanoksesta kolmen viikon harjoittelun aikana ja pyydämme johdatusta hänen tuleviin opintoihinsa ja tehtäviinsä

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Turusten työtä, voit laittaa haluamasi summan Sleyn lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyuskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Turusten rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä: <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 251 39 228

Viitenumero- ja osoiteasiat: anna-liisa.markkula@sley.fi tai puh. 050 321 8614.

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa 2017-2021: RA/2017/100 Keräysaika: 31.1.2017-31.12.2021